

Kancelaria Radcy Prawnego FORTUNA

redaktor naczelny:

radca prawny Andrzej Fortuna

redakcja:

Kancelaria Radcy Prawnego FORTUNA

ul. Zawiszy Czarnego 6/1

80-433 Gdańsk

Nr wpisu do rejestru dzienników i czasopism: L.P. 1797

wydawca:

Andrzej Fortuna prowadzący

działalność gospodarczą pod nazwą

Kancelaria Radcy Prawnego FORTUNA

ul. Zawiszy Czarnego 6/1

80-433 Gdańsk

Biuletyn z dnia 01.09.2021 r.

I. Zmiany w regulacjach

Ustawa o e-doręczeniach

Z dniem 5 października 2021 r. wejdzie w życie ustawa z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2020 r., poz. 2320).

Ustawa określa m.in. zasady doręczania korespondencji z wykorzystaniem publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego i publicznej usługi hybrydowej.

Z uzasadnienia projektu ustawy wynika, iż ma ona za zadanie zdefiniowanie zasad wymiany korespondencji z podmiotami publicznymi oraz podmiotami niepublicznymi, w tym osobami fizycznymi. Domyślny sposób wymiany korespondencji ma być publiczna usługa rejestrowanego doręczenia elektronicznego świadczona na zasadach wzorowanych z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylającym dyrektywę 1999/93/WE dla kwalifikowanych usług rejestrowanego doręczenia elektronicznego.

Należy pamiętać, że adres do doręczeń elektronicznych to nie jest zwykły adres e-mail, a od weźcie w życie ustawy obowiązek jego posiadania będą mieli: wykonujący zawód adwokacji,

radcy prawni, doradcy podatkowi, doradcy restrukturyzacyjny, rzecznicy patentowi, notariusze, radcy Prokuratury Generalnej, a także niepubliczne podmioty wpisane do rejestru przedsiębiorców (tj. w szczególności spółki prawa handlowego), jak również niepubliczne podmioty wpisane do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą).

Adres uzyskuje się na wniosek złożony do Ministra do spraw gospodarki (podmioty wpisane do CEiDG i rejestru przedsiębiorców KRS)) lub Ministra do spraw informatyzacji (pozostałe podmioty). Przedsiębiorcy wpisywania do rejestru po wejściu w życie ustawy – będą mieli utworzony stosowny adres z urzędu, tj. bez konieczności składania wniosku.

Nowelizacja Kodeksu postępowania administracyjnego

Z dniem 16 września 2021 r. wejdą w życie zmiany wprowadzone ustawą z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 1491).

Nowelizacja zakłada, iż nie będzie można stwierdzić nieważności decyzji w każdym przypadku, jeśli od dnia jej doręczenia lub ogłoszenia upłynęło dziesięć lat, a także gdy decyzja wywołała nieodwracalne skutki prawne. Dotąd taki zakaz odnosił się jedynie do sytuacji, gdy decyzja została wydana z naruszeniem przepisów o właściwości; dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną albo sprawy, którą załatwiono milcząco; została skierowana do osoby niebędącej stroną w sprawie; oraz decyzji zawierającej wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa .

Od 16 września br. zatem nawet w sytuacji, gdy decyzja została wydana bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa; decyzji niewykonalnej w dniu jej wydania, a jej niewykonalność ma charakter trwały; decyzji, której wykonanie wywołałoby czyn zagrożony karą – niedopuszczalne będzie stwierdzenie nieważności gdy od dnia jej doręczenia lub ogłoszenia upłynęło dziesięć lat, a także gdy decyzja wywołała nieodwracalne skutki prawne.

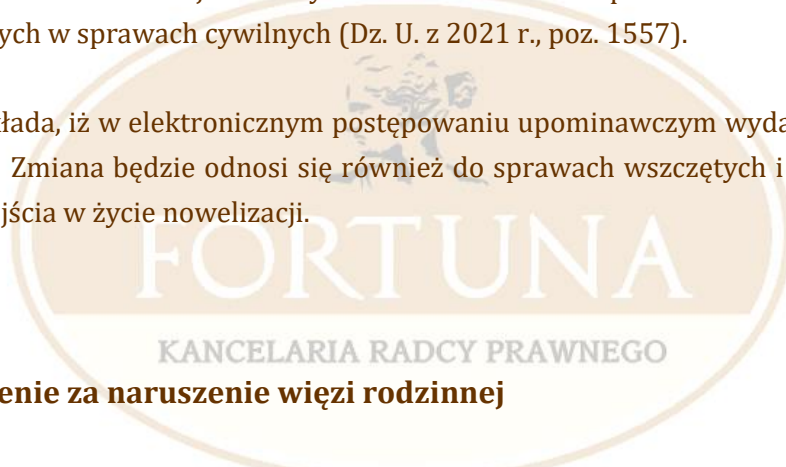
Ponadto, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji, o której powyżej, upłynęło trzydzieści lat, nie będzie można wszcząć postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji.

Do postępowań administracyjnych w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji lub postanowienia, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowelizacji ostateczną decyzją lub postanowieniem, stosuje się nowe przepisy. Postępowania administracyjne w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji lub postanowienia, wszczęte po upływie trzydziestu lat od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji lub postanowienia i niezakończone przed dniem wejścia w życie nowelizacji ostateczną decyzją lub postanowieniem, umarza się z mocy prawa.

Nowelizacja ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych

Z dniem 9 września 2021 r. wejdzie w życie ustawa z dnia 23 lipca 2021 r. o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2021 r., poz. 1557).

Nowelizacja zakłada, iż w elektronicznym postępowaniu upominawczym wydatki będzie ponosi Skarb Państwa. Zmiana będzie odnosi się również do sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie nowelizacji.

Zadośćuczynienie za naruszenie więzi rodzinnej

Z dniem 19 września wejdą w życie zmiany wprowadzone do Kodeksu cywilnego na mocy ustawy z dnia 24 czerwca 2021 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2021 r., poz. 1509).

Nowelizacja zakłada wprowadzenie do Kodeksu cywilnego art. 446², zgodnie z którym w razie ciężkiego i trwałego uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, skutkującego niemożnością nawiązania lub kontynuowania więzi rodzinnej, sąd może przyznać najbliższym członkom rodziny poszkodowanego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Przepis ten będzie miał zastosowanie do zdarzeń, których skutkiem jest niemożność nawiązania lub kontynuowania więzi rodzinnej przez najbliższych członków rodziny z poszkodowanym z

powodu wyrządzenia u niego ciężkiego i trwałego uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, powstałych przed dniem wejścia w życie nowelizacji.

Nowelizacja rozporządzenia w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego

Z dniem 1 lipca 2021 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 25 czerwca 2021 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2021 r., poz. 1169). Zmiany wprowadzają możliwość elektronicznego złożenia wniosku o pozwolenie na budowę oraz dokonania zgłoszenia z projektem architektoniczno-budowlanym.

Projekt budowlany w postaci elektronicznej powinien zawierać: stronę tytułową, spis treści, spis załączników, część opisową i część rysunkową, które zapisuje się w plikach komputerowych w formacie PDF. Rozwiązania projektowe w części rysunkowej powinny zostać sporządzone w postaci wektorowej. Pojedynczy plik nie może przekraczać 150 MB.

Szczegółowe wytyczne dotyczące oznaczania nazw plików komputerowych projektu budowlanego w postaci elektronicznej określa załącznik nr 1 do rozporządzenia. Odmienne oznaczenie plików może skutkować tym, że organ wezwie inwestora do usunięcia nieprawidłowości.

Projekt może zostać podpisany przy wykorzystaniu wszystkich trzech formach podpisu elektronicznego. Inwestor może posłużyć się podpisem kwalifikowanym, podpisem zaufanym lub e-dowodem podpisem osobistym.

Warto zaznaczyć, iż elektronicznie można również złożyć wniosek o odstąpienie od przepisów techniczno-budowlanych, wniosek o pozwolenie na budowę wraz z załączonym projektem zagospodarowania działki lub terenu oraz projektem architektoniczno-budowlanym, wniosek o zmianę pozwolenia na budowę, wniosek o wydanie odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego, zawiadomić o zakończeniu budowy, złożyć wniosek o wydanie pozwolenia na budowę tymczasowego obiektu budowlanego, złożyć wniosek o wszczęcie uproszczonego postępowania legalizacyjnego oraz wniosek o pozwolenie na użytkowanie, jak również dokonać zgłoszenia budowy lub

Czerwiec 2020 r.

przebudowy budynku mieszkalnego jednorodzinnego z projektem zagospodarowania działki lub terenu lub projektem architektoniczno – budowlanym.

Rozporządzenie w sprawie ewidencji gruntów i budynków

Z dniem 31 lipca 2021 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 27 lipca 2021 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. z 2021 r., poz. 1390).

Rozporządzenie w stosunku do poprzedniego m.in. porządkuje pewne kwestie, rezygnuje z zgromadzenia w ewidencji danych, które są gromadzone w innych rejestrach, zrezygnowano z podgrup rejestrowych, powiązano adresy podmiotów z bazami PESEL i REGON, wprowadzono jako podstawową formę elektroniczną zawiadomień o zmianach danych w ewidencji, wprowadzono elektroniczny wypis i wyrys.

Bazy danych obiektów topograficznych oraz mapy zasadniczej

Z dniem 31 lipca 2021 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 23 lipca 2021 r. w sprawie bazy danych obiektów topograficznych oraz mapy zasadniczej (Dz. U. z 2021 r., poz. 1385).

Rozporządzenie określa zakres informacji gromadzonych w bazie danych obiektów topograficznych, zwanej bazą BDOT500, organizację, tryb i standardy techniczne tworzenia, aktualizacji i udostępniania bazy BDOT500 oraz organizację, tryb i standardy techniczne tworzenia mapy zasadniczej.

W bazie BDOT500 są gromadzone informacje dotyczące budynków niewykazanych w ewidencji gruntów i budynków oraz obiektów budowlanych trwale związanych z budynkiem; budowli; ogrodzeń; komunikacji; zagospodarowania terenu; sportu i rekreacji; wód oraz rzeźby terenu. Wykaz obiektów bazy BDOT500 wraz z dozwolonymi typami geometrii określa załącznik nr 1 do powyższego rozporządzenia.

Bazę BDOT500 będzie tworzona i aktualizowana w drodze czynności materialno-technicznych na podstawie materiałów przyjmowanych do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.

Rozporządzenie w sprawie metody zapobiegania grypie sezonowej w sezonie 2021/2022

Z dniem 1 września weszło w życie rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 27 sierpnia 2021r. w sprawie metody zapobiegania grypie sezonowej w sezonie 2021/2022 (Dz. U. z 2021 r., poz. 1581).

Na mocy rozporządzenia Ministerstwo Zdrowia wprowadziło metodę zapobiegania grypie sezonowej w sezonie 2021/2022 polegającą na wykonywaniu szczepień ochronnych. Szczepienia mają objąć:

1. osoby zatrudnione w podmiotach leczniczych oraz osoby udzielające świadczeń zdrowotnych w tym podmiocie;
2. osoby zatrudnione oraz osoby realizujące usługi farmaceutyczne, zadania zawodowe lub czynności fachowe w aptece ogólnodostępnej lub punkcie aptecznym;
3. osoby uprawnione do wykonywania czynności diagnostyki laboratoryjnej w laboratorium;
4. nauczycieli akademickich oraz inne osoby prowadzące w uczelni zajęcia ze studentami lub z doktorantami, w tym inne osoby zatrudnione w uczelni;
5. studentów i doktorantów uczestniczących w zajęciach z udziałem pacjentów;
6. osoby zatrudnione w organach Państwowej Inspekcji Farmaceutycznej wykonujące czynności kontrolne lub inspekcyjne;
7. osoby zatrudnione lub wykonujące obowiązki w jednostce organizacyjnej pomocy społecznej lub w placówce zapewniającej całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku;
8. pacjentów zakładu opiekuńczo-leczniczego, zakładu pielęgnacyjno-opiekuńczego, hospicjum stacjonarnego lub domowego, oraz oddziału medycyny paliatywnej;
9. osoby przebywające w domu pomocy społecznej lub w placówce zapewniającej całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku,

10. osoby pracujące w przedszkolu, innej formie wychowania przedszkolnego, szkole lub placówce działającej w systemie oświaty, przedszkolu lub szkole funkcjonującej w systemie oświaty innego państwa znajdujących się na terytorium RP, placówce wsparcia dziennego, placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej, interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym, w ramach form opieki nad dziećmi w wieku do lat 3;
11. funkcjonariuszy albo żołnierzy: Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Ochrony Państwa, Służby Więziennej, Inspekcji Transportu Drogowego, straży ochrony kolei, straży gminnej (miejskiej) oraz członków ochotniczych straży pożarnych, ratowników górskich i wodnych wykonujących działania ratownicze;12)Rzeczników Praw Pacjenta Szpitala Psychiatrycznego;
12. osoby urodzone nie później niż w1946r.

Szczepienia będą wykonywane w gabinetach diagnostyczno-zabiegowych, punktach szczepień oraz w miejscu pobytu osoby podlegającej szczepieniu, której stan zdrowia uniemożliwia samodzielne dotarcie do miejsc, przy użyciu szczepionki przeciwko grypie dedykowanej na sezon 2021/2022 do dnia 31marca 2022r.

KANCELARIA RADCY PRAWNEGO

Zmiana rozporządzenia w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu leczenia szpitalnego

Z dniem 24 sierpnia 2021 r. weszła w życie zmiana wprowadzona rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 29 lipca 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu leczenia szpitalnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 1429).

W załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 22 listopada 2013 r. w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu leczenia szpitalnego w części II "Świadczenia scharakteryzowane rozpoznaniem" dodano następujące pozycje:

- 1) U07.1 - COVID-19 (wirus zidentyfikowany),
- 2) U07.2 - COVID-19 (wirus niezidentyfikowany),
- 3) U08 - Historia przebiegu COVID-19 u pacjenta,

- 4) U08.9 - Historia przebiegu COVID-19 u pacjenta, nieokreślona,
- 5) U09 - Zdrowie pacjenta po zakończeniu COVID-19,
- 6) U09.9 - Zdrowie pacjenta po przejściu COVID-19, nieokreślony,
- 7) U10 - Wieloukładowy zespół zapalny powiązany z COVID-19,
- 8) U10.9 - Wieloukładowy zespół zapalny powiązany z COVID-19, nieokreślony.

II. Orzecznictwo

Decyzja w sprawie wypłaty subwencji z tarczy finansowej podlega kontroli administracyjnej

Postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 3 marca 2021 r., sygn. akt III SA/Wr 27/21

Zdaniem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu działalność Polskiego Funduszu Rozwoju w zakresie rozpoznawania wniosków o udzielenie subwencji jest działalnością administracji publicznej i jako taka powinna podlegać kontroli sądów administracyjnych.

Spór w powyższej sprawie dotyczył złożonego przez spółkę wniosku o wypłatę subwencji finansowej programu Tarcza Finansowa Polskiego Funduszu Rozwoju. PFR przyznał subwencję, jednakże w kwocie niższej niż objęta wnioskiem. Złożona przez spółkę reklamacja oraz odwołanie nie zostały uwzględnione przez PFR.

Spółka złożyła skargę do sądu administracyjnego, wnosząc o zobowiązanie funduszu do wypłaty pozostałej części, zgodnie z umową. PFR wniósł o odrzucenie skargi podnosząc, iż pismo informujące nie jest aktem lub czynnością podlegającą zaskarżeniu na drodze sądowo-administracyjnej.

Zdaniem jednak sądu administracyjnego, działalność PFR w zakresie rozpoznawania wniosków o udzielenie pomocy w ramach omawianego programu rządowego jest działalnością

administracji publicznej i jako taka powinna podlegać kontroli sądów administracyjnych. Ponadto fundusz dysponuje środkami publicznymi.

Prawo do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach tylko dla pracowników

Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2020 r., sygn. akt I UK 168/19

Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2020 r., w sprawie o sygn. akt I UK 168/19, prawo do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach ma tylko zatrudniony na podstawie stosunku pracy.

Rozpoznawana przed Sądem Najwyższym sprawa wynikła na skutek sporu pracownika z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, który na skutek wydanej decyzji odmówił prawa do wcześniejszej emerytury wobec braku 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Sąd Apelacyjny oddalił apelację pracownika od wyroku Sądu Okręgowego, który oddalił jego odwołanie od decyzji odmawiającej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych .

Zdaniem Sądu Najwyższego prawo do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach ma tylko zatrudniony na podstawie stosunku pracy. Sąd ustalił, że skarżący w spornym okresie nie był pracownikiem, lecz członkiem Spółdzielczego Gospodarstwa Rolnego.

Art. 91a Prawa budowlanego – niezgodny z Konstytucją RP

Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 lutego 2021 r., sygn. akt P 15/17

Zgodnie z treścią wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 lutego 2021 r., sygn. akt P 15/17, art. 91a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333 oraz z 2021 r. poz. 11), w zakresie obejmującym zwrot ", użytkuje obiekt w sposób niezgodny z przepisami", jest niezgodny z art. 2 i art. 42 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Czerwiec 2020 r.

W przedmiotowej sprawie postanowieniem z dnia 28 czerwca 2017 r. Sąd Rejonowy w Słupsku zwrócił się do Trybunału Konstytucyjnego o wyjaśnienie, czy art. 91a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane w zakresie, w jakim penalizuje użytkowanie obiektu w sposób niezgodny z przepisami, bez skonkretyzowania uregulowań prawnych, z naruszeniem których ustawodawca wiąże odpowiedzialność karną, jest zgodny z przepisami Konstytucji RP.

Uprzednio Prezydent Miasta wydał decyzję w sprawie, w której zatwierdził projekt budowlany oraz udzielił pozwolenia na budowę obiektu budowlanego. Zobowiązał ponadto inwestora do uzyskania m.in. ostatecznej decyzji o pozwoleniu na użytkowanie przed przystąpieniem do użytkowania obiektu budowlanego.

Prokuratura okręgowa ustaliła, iż obiekt objęty decyzją Prezydenta użytkowany był bez ostatecznej decyzji o pozwoleniu na użytkowanie, tym samym zarzuciła oskarżonemu, że kierowana przez niego spółka użytkowała obiekt budowlany w sposób niezgodny z art. 55 i art. 56 prawa budowlanego, co stanowi występki określony w art. 91a prawa budowlanego.

Sąd rejonowy umorzył postępowanie w sprawie uznając, że zarzucany oskarżonemu czyn nie zawiera znamion przestępstwa. Sąd okręgowy uchylił postanowienie sądu rejonowego w całości. W wyniku ponownego rozpoznawania sprawy sąd rejonowy powziął wątpliwości, czy art. 91a prawa budowlanego w zakresie, w jakim penalizuje użytkowanie obiektu w sposób niezgodny z przepisami, bez skonkretyzowania uregulowań prawnych, z naruszeniem których ustawodawca wiąże odpowiedzialność karną, nie narusza konstytucyjnych zasad jednoznaczności, jasności i precyzji prawa wynikających z zasady zaufania obywatela do państwa i prawa. Wskutek powyższego zapadł komentowany wyrok Trybunału.

Kontrola w transporcie drogowym

Wyrok Naczelnego Sadu Administracyjnego z dnia 8 lipca 2021 r., sygn. akt II GSK 2030/18

Zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego skorzystanie przez pracowników administracji publicznej (lub funkcjonariuszy odpowiednich służb) z oferty przejazdu skarżącego celem sprawdzenia, czy nie dochodzi do naruszenia przepisów ustawy o transporcie drogowym nie

Czerwiec 2020 r.

może być uznane za prowokację i mieści się w granicach dozwolonych prawem, a zeznania tych osób złożone w postępowaniu stanowią równoprawny dowód z protokołem kontroli. Oczywiście dowód taki jest zgodny z prawem jedynie pod warunkiem, że pracownicy administracji (czy funkcjonariusze) nie inicjowali czynności mających nakłonić skarżącego do podejmowania nielegalnego przewozu lub innego naruszenia przepisów prawa.

Rozpoznawana sprawa dotyczyła skargi kasacyjnej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 8 marca 2018 r. sygn. akt II SA/Ke 73/18 w sprawie ze skargi na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kielcach w przedmiocie kary pieniężnej za naruszenie przepisów o transporcie drogowym.

Nadużycie prawa do informacji publicznej

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 4 sierpnia 2021 r., sygn. akt II SAB/Po 21/21

Rozpoznawana sprawa dotyczyła skargi na bezczynność Dyrektora Zakładu Karnego w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej.

Z akt sprawy wynikało, iż skarżący wnioskami września i października 2020 r. zwrócił się do Dyrektora Zakładu Karnego o udostępnienie informacji publicznej. Pismem z listopada 2020 r. Dyrektor poinformował skarżącego, że z uwagi na nadużywanie prawa do informacji publicznej wnioski przez niego złożone nie mogą zostać załatwione pozytywnie. Wyjaśnił, że głównym celem ustawy o dostępie do informacji publicznej jest społeczna kontrola władzy publicznej. Jeśli z kolei rzeczywistą intencją wystąpienia z wnioskiem informacyjnym są inne względy, to nie zasługują one na aprobatę, gdyż w takim przypadku stanowią one przejaw nadużywania prawa do informacji publicznej. Dyrektor stwierdził, że od niespełna dwóch lat skarżący składa liczne wnioski o udostępnienie informacji publicznej, w tym żądając udostępnienia kopii dokumentacji Zakładu, nie uiszczając kosztów ich udostępnienia. W ocenie organu działania skarżącego noszą znamiona celowego, sztucznego rozdzielania wniosków na obejmujące dane z krótkiego okresu.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu stwierdziła, że Dyrektor Zakładu Karnego dopuścił się beczynności w załatwieniu wniosków o udostępnienie informacji publicznej, przy czym beczynność nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa. Zdaniem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, obowiązujące przepisy prawa nie znają pojęcia "nadużycia prawa do informacji publicznej". Ponadto sama duża ilość wniosków o udostępnienie informacji publicznej, składanych przez ten sam podmiot, nie jest jeszcze sama w sobie wystarczająca do przyjęcia, że mamy do czynienia z nadużyciem prawa do informacji.

Kamera może obejmować swoim zasięgiem nieruchomości sąsiada, ale w sposób nie naruszający granic prywatności

Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2021 r., sygn. akt I NSNc 156/20

Rozpoznawana przed Sądem Najwyższym sprawa wynikała ze sporu trwającego pomiędzy właścicielami trzech sąsiadujących ze sobą nieruchomości. Właściciele pierwszej nieruchomości podjęli decyzję o zainstalowaniu trzech kamer. Pierwsza z nich umieszczona została nad drzwiami wejściowymi i obejmowała swoim zasięgiem drogę wjazdową na działkę i część sąsiedniej nieruchomości. Drugą kamerę zainstalowano na tylnej ścianie budynku mieszkalnego, która obejmowała zasięgiem podwórko i wejście na teren nieruchomości sąsiedniej. Trzecia kamera została umieszczona na klatce schodowej i objęła zasięgiem drzwi wejściowe do lokalu, w którym zamieszkują właściciele kamer oraz schody prowadzące na pierwsze piętro do lokalu zajmowanego przez sąsiadów.

Sąd Najwyższy odnosząc się do granic prywatności wskazał, iż monitoring obejmował swoim zasięgiem część sąsiedniej nieruchomości, stanowiącej współwłasność pierwszych sąsiadów oraz podwórko i wejście na teren ogródka stanowiącego własność właścicieli kamer oraz drugich sąsiadów. Z jednej strony sąsiedzi mieli prawo korzystać z nieruchomości, podwórka i ogródka, a także oczekiwać uszanowania ich prywatności, z drugiej strony wszystkie miejsca objęte monitoringiem znajdowały się w przestrzeni otwartej, a więc powinni byli się liczyć z tym, że ich działania będą widoczne dla postronnych obserwatorów.

Zdaniem Sądu Najwyższego przestrzeń objęta monitoringiem nie jest miejscem publicznym, ale z drugiej strony nie jest też miejscem stricte prywatnym, w takim samym stopniu, jak np. wewnątrz lokalu mieszkalnego. Okoliczność ta ma znaczenie w odniesieniu do zmniejszenia

Czerwiec 2020 r.

rozmiaru naruszenia dobra osobistego w postaci prywatności, choć jeszcze nie przesądza, czy miała ona bagatelny charakter.

Brak opłaty od wniosku o doręczenie uzasadnienia orzeczenia dotyczącego zwolnienia od kosztów sądowych

Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 lipca 2021 r., sygn. akt III CZP 49/20

Sąd Najwyższy zajął stanowisko w sprawie zagadnienia prawnego przedstawionego przez Sąd Rejonowy dotyczącego tego, czy wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia postanowienia o odmowie zwolnienia od kosztów sądowych i doręczenie tego postanowienia wraz z uzasadnieniem podlega opłacie stałej w wysokości 100 zł, o której mowa w art. 25b ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Zdaniem Sądu Najwyższego od wniosku o doręczenie orzeczenia o odmowie zwolnienia od kosztów sądowych z uzasadnieniem nie pobiera się opłaty stałej w kwocie 100 zł.

Obowiązek szpitala w przeciwdziałaniu zakażeniom u innych pacjentów

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 marca 2021 r., sygn. Akt II OSK 3000/20

Zgodnie ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażonym w uzasadnieniu prawnym do wyroku z dnia 25 marca 2021 r., sygn. Akt II OSK 3000/20 - obowiązujące przepisy w sposób jednoznaczny wymagają opracowania i wdrożenia przez Szpital odpowiednich procedur, które miałyby służyć zapobieganiu i zwalczaniu zakażeń u pacjentów.

W rozpoznawanej sprawie, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 22 lipca 2020 r., sygn. akt VII SA/Wa 1055/20 oddalił skargę na decyzję Rzecznika Praw Pacjenta w przedmiocie uznania praktyk Szpitala za naruszające zbiorowe prawa pacjentów. Zaskarżoną

Czerwiec 2020 r.

decyzją Rzecznik uznał praktyki stosowane przez Szpital, polegające na niewykonywaniu badań przesiewowych przy przyjęciu do Szpitala w kierunku wystąpienia bakterii *Klebsiella pneumoniae* NDM u wszystkich pacjentów, którzy byli uprzednio hospitalizowani w ciągu ostatniego roku, niezależnie od miejsca tej hospitalizacji, w wyniku czego u innych pacjentów doszło do zakażenia powyższym patogenem chorobotwórczym.

Zdaniem sądu administracyjnego zagrożenie wynikłe powyższego patogenu chorobotwórczego powinno być czynnikiem, który determinuje wdrożenie odpowiedniej procedury pozwalającej na szybkie wykrycie źródła zakażenia, a następnie izolację osoby chorej. Szpital powinien być dochować należytej staranności i ustalić w wyniku współpracy z odpowiednimi organami sanitarnymi czy dane patogeny występują w środowiskach szpitalnych, a następnie zrewidować obowiązujące w podmiocie procedury.

III. Warto pamiętać

Centralna Ewidencja Emisyjności Budynków

Przypominamy, iż z dniem 1 stycznia 2021 r. weszła w życie nowelizacja ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów. Zmieniona została nazwa ustawy, na ustawę o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków. Nowelizacja zakładała powstanie Centralnej Ewidencji Emisyjności Budynków (CEEB), której uruchomienie zgodnie z komunikatem Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 25 marca 2021 r. nastąpiło w dniu 1 lipca 2021 r.

CEEB ma gromadzić m.in. dane dotyczące budynków oraz lokali wraz z informacjami o wykorzystywanych źródłach ciepła, źródłach energii elektrycznej, źródłach spalania paliw o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW.

Od dnia 1 lipca 2021 r. właściciel lub zarządca budynku istniejącego ma 12 miesięcy na złożenie deklaracji. W przypadku nowego budynku, w którym zostało uruchomione źródło ciepła lub spalania paliw termin na złożenie deklaracji wynosi 14 dni. Należy podkreślić, iż najemca nie ma

Kancelaria Radcy Prawnego FORTUNA

obowiązku zgłaszania źródeł ciepła, obowiązek ten został nałożony jedynie na właściciela lub zarządcę budynku.

Deklaracje można złożyć w dwóch formach:

- a) w formie elektronicznej,
- b) w formie papierowej, wówczas wypełniony dokument należy wysłać listem, bądź złożyć osobiście we właściwym urzędzie, zgodnie z lokalizacją budynku.

Deklaracje w formie elektronicznej należy złożyć za pośrednictwem systemu teleinformatycznego CEEB, znajdującego się pod poniższym linkiem:

<https://zone.gunb.gov.pl/>

Deklaracja powinna zawierać informacje takie jak

- 1) imię i nazwisko albo nazwę właściciela lub zarządcy budynku lub lokalu oraz adres miejsca zamieszkania lub siedziby;
- 2) adres nieruchomości, w obrębie której eksploatowane jest źródło ciepła lub źródło spalania paliw;
- 3) informacje o liczbie i rodzaju eksploatowanych w obrębie nieruchomości źródeł ciepła lub źródeł spalania paliw oraz o ich przeznaczeniu i wykorzystywanych w nich paliwach;
- 4) numer telefonu właściciela lub zarządcy - o ile posiada;
- 5) adres e-mail - o ile posiada.

W deklaracji należy zgłosić wszystkie źródła ogrzewania. Zgodnie z art. 27a ust. 2 pkt 1 lit. a) i c) ustawy o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków, należy przekazać informacje o liczbie i rodzaju eksploatowanych w obrębie nieruchomości źródeł ciepła lub źródeł spalania paliw oraz o ich przeznaczeniu i wykorzystywanych w nich paliwach.

W terminie 30 dni od dnia otrzymania deklaracji w postaci pisemnej wójt, burmistrz lub prezydent miasta wprowadza do ewidencji dane i informacje zawarte w deklaracji z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego obsługującego ewidencję. W przypadku „starych” źródeł ciepła lub spalania paliw, termin ten wynosi 6 miesięcy od dnia otrzymania deklaracji w postaci pisemnej.

Obowiązek złożenia deklaracji został obwarowany przepisami sankcyjnymi, przy jednoczesnym uwzględnieniu instytucji czynnego żalu. Zgodnie z art. 27h ustawy o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków, za niezłożenie w terminie deklaracji może zostać nałożona kara grzywny, która jest wymierzana na zasadach ogólnych kodeksu wykroczeń. Każę grzywny nie będzie podlegać ten, kto złoży deklarację po terminie, jeżeli złożenie deklaracji nastąpiło przed dniem, w którym wójt, burmistrz lub prezydent miasta powziął wiadomość o popełnieniu wykroczenia.

Rodzaj podpisu przy ofercie składanej w postaci elektronicznej

Na stronie internetowej Urzędu Zamówień Publicznych pojawiła się opinia dotycząca elektronicznego podpisywania ofert.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy PZP, komunikacja w postępowaniu o udzielenie zamówienia i w konkursie, w tym składanie ofert, wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu lub konkursie, wymiana informacji oraz przekazywanie dokumentów lub oświadczeń między zamawiającym a wykonawcą, z uwzględnieniem wyjątków określonych w ustawie, odbywa się przy użyciu środków komunikacji elektronicznej.

Stosownie do art. 63 ust. ustawy PZP w postępowaniu o udzielenie zamówienia lub konkursie o wartości równej lub przekraczającej progi unijne ofertę składa się, pod rygorem nieważności, w formie elektronicznej. Taka oferta musi być zatem podpisana kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

W przypadku zamówienia o wartości mniejszej niż progi unijne ofertę składa się, pod rygorem nieważności, w formie elektronicznej lub w postaci elektronicznej opatrzonej podpisem zaufanym lub podpisem osobistym.

Z opinii UZP wynika, iż w przypadku procedury podpisywania oferty odpowiednim podpisem, za prawidłowe należy uznać złożenie oferty w ten sposób, że wykonawca przekazuje zamawiającemu zaszyfrowany plik zawierający ofertę (o ile system komunikacji zakłada obowiązek szyfrowania) opatrzoną właściwym podpisem lub plik oferty wraz z plikiem podpisu (w przypadku podpisu zewnętrznego), przy czym opatrzenie oferty podpisem nastąpiło przed zaszyfrowaniem oferty.

Podpis może zostać złożony bezpośrednio na pliku z ofertą wykonawcy lub na „paczce” dokumentów elektronicznych zawierających ofertę wykonawcy. Podpis na ofercie należy złożyć przed czynnością jej zaszyfrowania. Złożenie podpisu w innym miejscu nie jest równoznaczne ze złożeniem podpisu pod ofertą. Oferta złożona bez opatrzenia właściwym podpisem elektronicznym podlega odrzuceniu na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 3 ustawy PZP z uwagi na niezgodność z art. 63 tej ustawy.

Treść wydanej opinii znajdują Państwo na stronie internetowej UZP pod poniższym adresem:

<https://www.uzp.gov.pl/strona-glowna/slider-aktualnosci/jak-nalezy-podpisac-oferte-w-postaci-elektronicznej/jak-nalezy-podpisac-oferte-w-postaci-elektronicznej>

Wspólnicy spółki cywilnej objęci są obowiązkiem złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 117 ust. 4 Prawa zamówień publicznych

Na stronie Urzędu Zamówień Publicznych pojawiła się informacja, zgodnie z którą wspólnicy spółki cywilnej, jako wykonawcy ubiegający się wspólnie o udzielenie zamówienia publicznego zobowiązani są do dołączenia do wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu albo oferty oświadczenia, z którego powinno wynikać, które roboty budowlane, dostawy lub usługi wykonują poszczególni wykonawcy.

Jak wskazuje Urząd Zamówień Publicznych, zgodnie z art. 117 ust. 4 ustawy Prawo zamówień publicznych, wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia publicznego, w sytuacji, gdy zamawiający określa warunki udziału w postępowaniu dotyczące uprawnień do prowadzenia określonej działalności gospodarczej lub zawodowej, wskazanych w art. 112 ust. 2 pkt 2 ustawy Pzp lub warunki dotyczące wykształcenia, kwalifikacji zawodowych lub doświadczenia, zobowiązani są do dołączenia ww. oświadczenia.

Zdaniem Urzędu przedmiotowe oświadczenie ma służyć ustaleniu przez zamawiającego sposobu spełniania warunków udziału w postępowaniu przez wykonawców, którzy zdecydowali się na wspólne złożenie oferty w postępowaniu, w okolicznościach w których przepisy prawa zamówień publicznych wymagają, aby wykonawcy działający wspólnie wykonali osobiście tę

Czerwiec 2020 r.

część zamówienia, w odniesieniu do której wykazują wymagane przez zamawiającego zdolności lub uprawnienia.

Zdaniem Urzędu obowiązek złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 117 ust. 4 ustawy Pzp, dotyczy również wykonawców, prowadzących działalność w formie spółki cywilnej.

Treść opublikowanej informacji znajdują Państwo pod poniższym adresem:

<https://www.uzp.gov.pl/aktualnosci/obowiazek-zlozenia-oswiadczenia,-o-ktorym-mowa-w-art.-117-ust.-4-ustawy-pzp-przez-wspolnikow-spolki-cywilnej>

Podatek od napiwków

W interpretacji indywidualnej z dnia 21 czerwca 2019 r., sygn. akt 0115-KDIT2-1.4011.143.2019.4.KK, Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej pochylił się nad obowiązkiem spółki jako płatnika PIT z tytułu przekazywania napiwków.

W dniu 9 kwietnia 2019 r. do organu skarbowego wpłynął wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej m.in. podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie obowiązków płatnika. Wnioskodawca – spółka - prowadzi na terytorium Polski działalność w zakresie usług restauracyjnych w wynajmowanym lokalu użytkowym. Spółka jest czynnym podatnikiem VAT.

Na karcie menu spółki znajduje się informacja, że klient ma prawo przyznać napiwek w dowolnej kwocie. Zwyczajowo przyjęte jest, że jest to 10%. Klient może zatem przyznać dobrowolny napiwek w wysokości: zwyczajowo przyjętej 10%; wyższej niż zwyczajowo przyjęte 10%; niższej niż zwyczajowo przyjęte 10%; w ogóle nie przyznawać napiwku.

Pytanie wnioskodawcy dotyczyło tego, czy przekazywanie środków pieniężnych w postaci otrzymanych od klientów dobrowolnych napiwków kelnerom powoduje po stronie spółki powstanie obowiązków płatnika w świetle ustawy o PIT. Zdaniem wnioskodawcy, otrzymane napiwki fizycznie, bez ich ewidencjonowania, które na żądanie klienta zostały doliczone do paragonu, oraz te które nie zostały zaewidencjonowane na kasie, a zapłacone kartą nie rodzą po

Czerwiec 2020 r.

stronie spółki obowiązków płatnika, a tym samym zobowiązanym do zapłaty podatku jest kelner.

Zdaniem organu, w świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko wnioskodawcy jest nieprawidłowe, bowiem do przychodów pracownika zaliczyć należy praktycznie wszystkie otrzymane przez niego świadczenia, które mógł on otrzymać jako pracownik. Zaliczamy do nich nie tylko wynagrodzenia, czyli świadczenia wynikające wprost z zawartej umowy o pracę, ale również wszystkie inne przychody, niezależnie od podstawy ich wypłaty, jeżeli w jakikolwiek sposób wiążą się z faktem wykonywania pracy.

Zdaniem organu skarbowego napiwki otrzymane przez pracowników zawsze stanowią przychód podlegający opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Jednakże mogą one stanowić przychód ze stosunku pracy, bądź przychód z tzw. innych źródeł, o którym decyduje sposób ich otrzymania. Wątpliwości wnioskodawcy budzi fakt powstania obowiązków płatnika w sytuacji gdy zamierza on dla celów podatku VAT wykazywać napiwki na paragonie - na żądanie Klienta - ze stawką 0%, a na koniec dnia przekazywać napiwki kelnerowi. Drugą wątpliwość dotyczyła sytuacji, gdy wnioskodawca zamierza oddawać kelnerowi różnicę pomiędzy wysokością kwot wynikających z paragonów wystawionych i opłaconych kartą, a wysokością środków pieniężnych pobranych przez terminal od klienta; różnica ta stanowić będzie napiwek kelnera.

Organ skarbowy podkreślił, iż środki pieniężne w postaci napiwków trafiające do spółki jako pracodawcy, która następnie rozdysponowuje określony sposób wśród kelnerów, stanowią przychód ze stosunku pracy i podlegają opodatkowaniu łącznie z wynagrodzeniami za pracę, od których spółka jako płatnik ma obowiązek pobrania zaliczek na podatek i przekazania podatnikowi imiennych informacji o uzyskanych dochodach oraz o pobranych zaliczkach na podatek dochodowy od wypłaconych wynagrodzeń.